

(III) למרות כל דבר הכלול בפסקה (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 1 של פקודת רופאי-השיניים, 1945 — להעניק לאדם כזה תעודת-היתר לעסוק בריפוי שיניים, אם היה אותו אדם עוסק בפלשתינה (א"י) בריפוי-שיניים, להבדיל מטכנאות שיניים, במשך אותה תקופה, אשר יחד עם התקופה שבמשכה היה אותו אדם חבר לחיל מאותם חילות האמורים לעיל, עולה בסך-הכול לכדי חמש שנים משבע השנים עובר לתאריך שחרורו, פטרו או שילוחו מחיל כל-שהוא מאותם חילות האמורים לעיל.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת מסחר עם האויב (תיקון מס' 2).

מס' 68 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המסחר עם האויב, 1939.

חוק יוחק ביד הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת המסחר עם האויב, 1939, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

2. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס בה, מיד לאחר סעיף 16 שבה (כפי שחוקק בפקודת-תחיקת ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945), הסעיף הבא, כסעיף 17:—

הכנסת סעיף חדש
לפקודה העיקרית
כסעיף 17.
מס' 30 לש' 1945.

17.—(1) אפוטרופוס על רכוש האויב לא יהיה אחראי בגין או בגלל כל פעל שעשאוהו — או כל אי-עשייה שהקרוה — סוכניו בין לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ובין לאחריו, אלא אם נתנו אותו אפוטרופוס על רכוש האויב, או פקיד הפועל מטעמו, הרשאה באופן מיוחד על אותם פעל או אי-עשייה.

(2) לא האפוטרופוס על רכוש האויב, ולא פקיד הפועל מטעמו, לא יהיו כפויים לכל אחריות בגין או בגלל כל —

"הגנת אפוטרופוס
על רכוש האויב
ופקידיו והקניית
תוקף.

(i) פעל שנעשה, או

(ii) אי-עשייה שהוקרתה, או

(iii) הכרעה, הרשאה, הוראה או צו, שניתנו — בין לפני

מס' 68 לש' 1947

תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ובין לאחריו — בהמשך, או בהמשך מיומר, לכוחות ולחובות שהוענקו לאותו אפוטרופוס על רכוש האויב בפקודה הזאת, או בכל צו שניתן לפיה, אם נעשה הפעל, הוקרתה אי-העשייה, או ניתנו ההכרעה, ההרשאה, ההוראה או הצו בתום לבב, וכל אותם פעלים שנעשו, אי-עשיות שהוקרו, או הכרעות, הרשאות, הוראות וצווים שניתנו, לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, יהיו רואים אותם כאילו נעשו, הוקרו או ניתנו, הכול לפי העניין, באופן תקף (ח"ו קמוצה; קו"ף צרוייה).

מס' 68 לש' 1947

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.